

duktion af skatten på arbejdsindkomst med ikrafttræden 1. januar 2004.«

Regeringen har tilkendegivet, at den vil fremlægge resultatet af sine overvejelser, så eventuelle skattelettelser kan vedtages inden sommerferien, hvilket folketetinget har taget til efterretning, jf. forespørgsel nr. F 16 den 14. januar 2003.

Spm. nr. S 1824

Til forsvarsministeren (4/2 03) af:

Kim Sejr (RV):

»På hvilket grundlag afviser forsvaret, at der er sammenhæng imellem radarstråling og kræfttilfælde?«

Begrundelse

Radarer, som det danske forsvar har brugt i flere årtier, har udsat personalet for stråling. Radaroperatørerne og teknikere er blevet udsat for de kraftige strålingsfelter, som udstyret skabte, og der er mistanke om, at langtidsvirkningen kan være kræft – DR1 har således berettet om flere tilfælde, hvor ansatte er blevet syge. Desuden har der været tale om dødsfald som følge af kræftsygdom hos de ansatte.

Det tyske forsvar har anerkendt, at der er en sammenhæng mellem den stråling de ansatte har været udsat for – og de senere pådragne sygdomme. Det danske forsvar afviser ifølge DR1, at der er en sammenhæng.

Svar (14/2 03)

Forsvarsministeren (Svend Aage Jensby):

Forsvaret afviser ikke, at der kan være en sammenhæng imellem radarstråling og kræfttilfælde.

Det er i den forbindelse vigtigt at skelne mellem ikke-ioniserende og ioniserende stråling.

I forbindelse med den ikke-ioniserende stråling er der, ud fra de undersøgelser mv. som forsvaret er bekendt med, ikke videnskabeligt påvist en sammenhæng imellem strålingen og kræfttilfælde. Dette anføres eksempelvis af professor Christoffer Johansen, Kræftens Bekæmpelse i en undersøgelse, der i 2002 er foretaget for Branchearbejdsmiljørådet for Service- og Tje-

nesteydelser. Heri anføres samtidig, at der ikke er foretaget tilstrækkelige videnskabelige undersøgelser til, at en sammenhæng kan afvises.

I forbindelse med ioniserende stråling er der påvist en sammenhæng imellem strålingen og kræfttilfælde, dog kun i det tilfælde mængden af den ioniserende stråling overskrider en angivet dosisgrænse. Denne dosisgrænse fastsættes af Statens Institut for Strålehygiejne under Sundhedsstyrelsen. Den ioniserende stråling fra en radar er koncentreret til selve radarrøret, som sidder indkapslet i radarens kabinet.

Der er ikke i det danske forsvar foretaget undersøgelser om eventuelle sammenhænge mellem arbejdet med radarer og overhyppighed af kræfttilfælde, men en sådan undersøgelse er iværksat i Tyskland. Efter forsvarets kendskab til den tyske undersøgelse afdækkes forholdene ved radaranlæg og personelfunktioner, der er sammenlignelige med anlæg og funktioner i det danske forsvar.

Spm. nr. S 1825

Til forsvarsministeren (4/2 03) af:

Kim Sejr (RV):

»Vil ministeren oplyse, hvilke sikkerhedsregler forsvaret har anvendt omkring arbejdet med radarer, og er der i fredstid og uden deltagelse i øvelser anvendt den lempelige NATO-standard Stanag 2345 (beregnet på NATO-operationer) eller er der anvendt de mere restriktive bestemmelser om sikkerhedsafstande, udstukket af WHO-standarden ICNIRP (International Commission on Non-Ionizing Radiation Protection)?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 1824.

Svar (14/2 03)

Forsvarsministeren (Svend Aage Jensby):

Forsvaret har frem til 2003 anvendt måleværdien 10 mW/cm^2 (hvilket svarer til Arbejdstilsynets grænseværdi på 0.4 W/kg) for eksponering for ikke-ioniserende stråling i overensstemmelse med NATO STANAG 2345 og Arbejdstilsynets